

T.C.
YARGITAY
DÖRDÜNCÜ HUKUK DAİRESİ

Esas : 2017/753
Karar : 2017/3860
Tarih : 08.06.2017

Davacı ... vekili Avukat ... tarafından, davalı ... aleyhine 13/04/2012 gününde verilen dilekçe ile maddi ve manevi tazminat istenmesi üzerine mahkemece yapılan yargılama sonunda; davanın kısmen kabulüne dair verilen 02/06/2016 günlü kararın Yargıtay'ca incelenmesi taraflar vekillerince süresi içinde istenilmekle temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra tetkik hakimi tarafından hazırlanan rapor ile dosya içerisindeki kağıtlar incelenerek gereği görüldü.

Dosyadaki yazılara, kararın bozmaya uygun olmasına, delillerin değerlendirilmesinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre davacının yerinde görülmeiyen temyiz itirazları reddedilmelidir.

Davalının temyiz itirazlarına gelince;

Dava, basın yoluyla kişilik haklarına saldırı nedeniyle uğranılan maddi ve manevi zararın ödetilmesi istemine ilişkindir.

Mahkemece, davanın zamanaşımı nedeniyle reddine dair verilen karar, davacı vekilince temyiz edilmiş, Dairemizin 18/09/2013 günlü ve 2013/13088 esas 2013/14505 karar sayılı ilamı ile; davalının eyleminin aynı zamanda Türk Ceza Kanununda düzenlenen hakaret ve iftira suçunu oluşturduğu, somut olaya uygulanacak zamanaşımı süresinin 66. maddesinde düzenlenen dava zamanaşımı süresi olduğu, şu halde haksız eylem tarihi olan yayın tarihleri ile davanın açıldığı tarih arasında ceza yargılamasına ilişkin dava zamanaşımı süresinin dolmadığı anlaşıldığından işin esasının incelenmesi gerektiği şeklindeki gerekçeyle bozulmuş, bozma sonrası yapılan yargılama sonucunda, davacının maddi tazminat isteminin vazgeçme nedeniyle reddine, manevi tazminat isteminin ise kısmen kabulüne karar verilmiş; hüküm taraflar vekillerince temyiz edilmiştir.

Davacı vekili, davalının isimli köşesinde yayınlanan 31/01/2009, 04/02/2009, 07/02/2009 ve 11/02/2009 tarihli yazılarında; davacıya ağır ithamlarda bulunularak küçük düşürüldüğünden bahisle yargılanıp ceza aldığını belirterek maddi ve manevi tazminat isteminde bulunmuştur.

Davalı vekili, davanın reddine karar verilmesi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece bozma sonrası yapılan yargılama sonucunda, davalı tarafından kaleme alınan gazetesinin "Özgürlüğün çarpıntısı" isimli köşesinde yayınlanan 31/01/2009, 04/02/2009, 07/02/2009 ve 11/02/2009 tarihli yazılarında; o tarihte kamuoyunda olarak bilinen ve yürütülen soruşturmaya ilişkin kesin yargı ve suçlama içeren iddia ve olaylardan bahsettiği, yazıların yazıldığı tarih itibari ile yazıda konu edilen olayların görünür gerçeğe uygun olduğuna dair kesinleşmiş bir mahkeme kararı bulunmadığı, devam eden bir soruşturmaya ilişkin üst üste birden çok kez yazı yazarak ve yazı yazarken varlığı iddia edilen olaylarla ve bilgilerle arasında bir mesafe

koymadan kesin yargı ve suçlama içeren ifadeler kullanarak davacı aleyhine kamuoyunda tek yönlü bir yargı oluşturmaya neden olduğu, yazılan yazılar nedeniyle davalı hakkında açılan ceza davasında adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs eyleminin sabit görülerek cezalandırılmasına karar verildiği belirtilerek, davacının maddi tazminat isteminin vazgeçme nedeniyle reddine, manevi tazminat isteminin ise kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Davalı, iş bu davaya konu yayınlardaki yazılar nedeniyle adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçu ile esas sayılı ceza dosyasında yargılanmış ve adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiş, kararın temyiz edilmesi üzerine, Başsavcılığının 10/09/2012 tarihli müzekkeresi ile 6352 sayılı yasa yönünden değerlendirme yapılmak üzere dosya mahal mahkemesine gönderilmiş, mahkemenin 2012/1464 esas 2012/1383 karar sayılı kararı ile 05/07/2012 tarihinde yayınlanarak yürürlüğe giren 6352 sayılı yasanın geçici 1/c maddesi gereğince davalı hakkında açılan davanın kovuşturmasının ertelenmesine karar verilmiş, verilen karar 24/01/2013 tarihinde itiraz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Basın özgürlüğü, Anayasanın 28. maddesi ile 5187 sayılı Basın Yasasının 1. ve 3. maddelerinde düzenlenmiştir. Bu düzenlemelerde basının özgürce yayın yapmasının güvence altına alındığı görülmektedir. Basına sağlanan güvencenin amacı; toplumun sağlıklı, mutlu ve güvenlik içinde yaşayabilmesini gerçekleştirmektir. Bu durum da halkın dünyada ve özellikle içinde yaşadığı toplumda meydana gelen ve toplumu ilgilendiren konularda bilgi sahibi olması ile olanaklıdır. Basın, olayları izleme, araştırma, değerlendirme, yayma ve böylece kişileri bilgilendirme, öğretme, aydınlatma ve yönlendirmede yetkili ve aynı zamanda sorumludur. Basının bu nedenle ayrı bir konumu bulunmaktadır. Bunun içindir ki, bu tür davaların çözüme kavuşturulmasında ayrı ölçütlerin koşul olarak aranması, genel durumdaki hukuka aykırılık teşkil eden eylemlerin değerlendirilmesinden farklı bir yöntemin izlenmesi gerekmektedir. Basın dışı bir olaydaki davranış biçiminin hukuka aykırılık oluşturduğunun kabul edildiği durumlarda, basın yoluyla yapılan bir yayındaki olay hukuka aykırılık oluşturmayabilir.

Ne var ki basın özgürlüğü sınırsız olmayıp, yayınlarında Kanununun 24 ve 25. maddesinde yer alan ve yine özel yasalarla güvence altına alınmış bulunan kişilik haklarına saldırıda bulunulmaması da yasal ve hukuki bir zorunluluktur.

Basın özgürlüğü ile kişilik değerlerinin karşı karşıya geldiği durumlarda; hukuk düzeninin çatışan iki değeri aynı zamanda koruma altına alması düşünülemez. Bu iki değerden birinin diğerine üstün tutulması gerektiği, bunun sonucunda da, daha az üstün olan yararın daha çok üstün tutulması gereken yarar karşısında o olayda ve o an için korumasız kalmasının uygunluğu kabul edilecektir. Bunun için temel ölçüt kamu yararıdır. Gerek yazılı ve gerekse görsel basın bu işlevini yerine getirirken, özellikle yayının gerçek olmasını, kamu yararı bulunmasını, toplumsal ilginin varlığını, konunun güncelliğini gözetmeli, haberi verirken özle biçim arasındaki dengeyi de korumalıdır. Yine, basın objektif sınırlar içinde kalmak suretiyle yayın yapmalıdır. O anda ve görünürde var olup da sonradan gerçek olmadığı anlaşılan olayların yayınından da basın sorumlu tutulmamalıdır.

AİHM 22 Nisan 2013 tarihli 48876/08 başvuru no'lu kararında "İfade özgürlüğünün, demokratik bir toplumun vazgeçilmez esasını ve bu toplumun gelişiminin ve her bireyin kendini gerçekleştirmesinin temel koşulunu oluşturduğunu, 10. maddenin 2. fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla ifade özgürlüğünün sadece kabul edilen, zararsız ya da

./..

-3-

farklı olan «bilgi» ya da «düşünceler» için değil ama ayrıca hoşla gitmeyen, sarsıcı ya da rahatsız edici olanlar için de geçerli olduğunu, bunların, «demokratik toplumun» onlarsız olamayacağı çoğulculuğun, hoşgörünün ve açık fikirliliğin gereği olduğunu, 10. maddede açıklandığı gibi bu özgürlüğe yapılan sınırlamaların her halde dar yorumlanması gerektiğini ve herhangi bir sınırlama gereksiniminin ikna edici bir biçimde ortaya koyulması gerektiğini..." ifade etmektedir. Mahkeme aynı ifadeleri 69698/01 başvuru no'lu ve 16354/06 başvuru no'lu kararlarında da tekrar etmiştir.

Somut olayda; davaya konu yayınların güncel ve görünür gerçekliğe uygun olduğu, toplumun bilgi

edinme, basının haber verme hakkı kapsamında kaldığı, habere yönelik toplumsal ilginin bulunduğu, öze biçim arasındaki dengenin bozulmadığı, demokratik toplum tarafından meşru sayılabilecek nitelikte, ifade özgürlüğüne getirilmesi gereken bir sınırlamanın gerekli olmadığı, mahkemece hükme esas alınan ceza yargılamasındaki kararın, davacının kişilik haklarına saldırı niteliğinde olmadığı sonucuna varılarak istemin tümünden reddine karar verilmesi gerektiğinden kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Temyiz edilen kararın yukarıda (2) numaralı bentte gösterilen nedenlerle davalı yararına **BOZULMASINA**, davacının temyiz itirazlarının (1) numaralı bentte gösterilen nedenlerle reddine ve davalıdan peşin alınan harcın istek halinde geri verilmesine 08/06/2017 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı kanıtlarla yasaya uygun gerektirici nedenlere, özellikle delillerin değerlendirilmesinde bir isabetsizlik görülmemesine göre yerinde bulunmayan temyiz itirazlarının reddiyle usul ve yasaya uygun olan hükmün onanması görüşünde olduğumdan sayın çoğunluğun bozma kararına katılmıyorum. 08/06/2017